

Posudek vedoucího práce k diplomové práci
autora Bc. Davida Niebauera
na téma **Promlčení věcných práv k věcem cizím**

Diplomová práce byla v souladu s pokynem děkana č. 23D/2011 ze dne 2. 8. 2011, kterým se stanoví postup při ověřování originalnosti vysokoškolské kvalifikační práce, prověřena antiplagiátorským programem THESES, který vykázal shodu diplomové práce s jinými díly v rozsahu 5 %. Bylo však zjištěno, že shoda se vyskytuje v kapitolách týkajících se historie, u kterých je běžné čerpání z jiných pramenů, navíc je třeba zdůraznit, že autor užití názorů z jiných děl řádně cituje.

Diplomová práce sestává ze sedmi částí včetně úvodu, závěru a cizojazyčného resumé. Pokud jde o rozsah práce, ten je na samé spodní hranici přijatelnosti, a to tím spíše, když autor dle názoru oponenta neodůvodněně natahuje text vkládáním prázdných řádků mezi jednotlivé odstavce.

Práce je doplněna standardním seznamem použité literatury, který odpovídá formálním požadavkům.

Pokud jde o poznámkový aparát v práci využitý, ten svým rozsahem odpovídá charakteru práce a způsobu práce autora s označenými prameny. Oponent se ovšem musí pozastavit nad tím, jak úsporným a nesprávným způsobem cituje autor judikaturu v poznámkách pod čarou.

Předkládaná práce neobsahuje významnější množství gramatických chyb, překlepů ani nepřesností v interpunkci. Pokud už nějaký takový problém nastal (str. 26 – věřitelovo..., funkce jsou uvedena...), jedná se evidentně o excés, protože z celé práce je zřejmé, že její korektury byl věnován přiměřený čas. Snad jen drobnost ve vztahu k osamoceným jednopísmenným slovům na koncích řádků, která je vhodnější zařazovat na začátky řádků následujících.

Jak v obsahu práce, tak v textu samotném, je nedopatřením duplicitně zařazena kapitola IV.

Ve vztahu k obsahovému hledisku je třeba předeslat, že autor si zvolil relativně úzce vymezené a specifické téma, které je v zákoně ošetřeno pouze několika paragrafy, a které není až tak často předmětem odborné diskuze. Pro autora tedy bylo obtížnější držet se tématu tak, aby byl naplněn požadovaný rozsah práce a autor se neodchyloval od tématu. Autor si však pomohl tím, že zpracoval podrobnější historický exkurs a detailněji v obecné rovině pojednal o věcných právech k věci cizí, proti čemuž samozřejmě nelze ničeho namítat. Ohledně samotného meritů problematiky má však oponent za to, že autor zůstal poněkud povrchní. Větší část práce je totiž izolovaně věnována věcným právům k věci cizí a institutu promlčení, žádoucím spojení těchto témat mohl však být věnován prostor větší. Oponent má za to, že autor nevyčerpal potenciál, který měla soudní judikatura k řešené problematice. Autor sice tuto judikaturu správně identifikoval a odkázal na ni vesměs formou odkazů pod čarou, jednotlivá rozhodnutí se ovšem mohla stát

předmětem hlubší analýzy a následného výkladu. Autor také v obecné rovině poukazuje na častý nesoulad judikatury s názory odborné veřejnosti, konkrétní příklady však v textu práce tak zřetelné nejsou.

Autor se nedopouští věcných chyb, jeho výklad je povětšinou srozumitelný a pochopitelný. To svědčí o pochopení problematiky a o schopnosti podat její výklad přiléhavým způsobem.

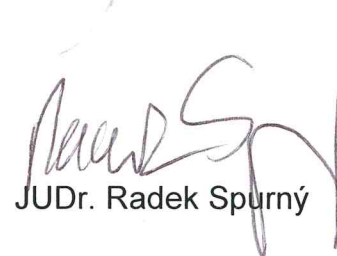
Autor se ani částečně nepokouší o komparaci se zahraničními právními úpravami, což je do jisté míry škoda. Předkládána je však komparace s novým občanským zákoníkem, což lze v současné době vnímat jako nezbytnost a autor si toho byl dobře vědom.

Autor opakovaně správně zmiňuje, že k promlčení přihlíží soud pouze na základě námitky, která je plně v dispozici dlužníka. U ústní obhajoby by se autor mohl zaměřit na přístup k řešení případu, kdy by na možnost účinně uplatnit námitku promlčení upozornil dlužníka v jednacím síni soudce.

Autor by dále měl (s ohledem na určité názorové odlišnosti prezentované v textu práce) referovat o svém pohledu na otázku promlčení zástavního práva.

Vzhledem ke shora uvedeným skutečnostem doporučuje vedoucí práce posuzovanou diplomovou práci k obhajobě, a to jako velmi dobrou.

V Plzni dne 29.4.2013

JUDr. Radek Spurný